

ZEMPLEN.

Közlöny a társasélet, közgazdaság s irodalom köréből.

Előfizetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 f. 50 k.
Előfizetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhelybe
bérmentv. küldendők.
Kéziratok nem adat-
nak vissza.
Nyílt tében egy
sor 10 kr.

Hirdetési díj:

3 hasábos petty sor
egyszerű hirdetésnél
5 kr.
Többszörrel esetűh.
Bélyeg díj mindig
30 kr.
Előfizetések és hír-
detések felvételnek
Lóvy A. könyvkeres-
kedésében és a szer-
kesztőségénél.

39-ik szám.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN REGGEL.

II-ik évfolyam.

Előfizetési felhívás.

„ZEMPLEN”

október — dec. évnegyedére.

Lapunk irányát ismeri a t. olvasó-közönség, emel fogva új programmal nem is állunk elé, miután eddigi irányunk mellett jövőre is megmaradunk.

Előfizetési díj:

Októbertől december végeig 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénzeket még e hó végeig a jutányos és kényelmes postai utalvány mellett kérjük beküldeni a „Zemplén” kiadóhivatalának.

S. a. Ujhely, 1871. sept. 20.

A „ZEMPLEN”
szerkesztő kiadó hivatala.

A mi családi hibáink.

Nem csupán nemzeti hibáink vannak nekünk, de családi hibáink is. Az előbbiektről mult alkalommal szóltam már; most pedig ez utóbbiakat veszem bonczkés alá. Ösztönöz erre annak tudata, hogy a családi élet a nemzeti élet concret kifejezése lévén: emez amannak emelkedettségével, vagy hanyatlásával áll arányban.

Uyetén családi hibáknak tekintem én a már nagy mérvben elterjedt hazardjátékot és a női munkakörnek minél szűkebbre szorulását.

A hazardjátékot illetőleg: veszélyes

az köz- és magánérdekeinkre nézve egyaránt.

Mert közérdekeink előmozdítására nézve minden egyes hazafiui erő kisebb nagyobb mértékben egy egy tényező; de megszűnik az lenni, mihelyt a sors által számára kijelölt munkakör betöltésére akár vétkes könnyelműségből, akár hanyagságból képtelen. És kétségbe vonhatjuk e, hogy a kártyázási szenvedély az ily képtelenséget előidézi, s megöli az emberben a munkásságot, s hogy az ilyen ember terhére van a társadalomnak, az államnak egyaránt.

Mert közérdekeink keretébe nemzeti-ségünk befoglalva lévén, ennek egyik fenntartó s garantírozó eleme: a vagyon. Ezt tehát conserválni: kötelesség; gyarapítani: érdem; munka által jutni ahhoz: erény. Ellenben rossz gazdálkodás által elprédálni azt: hazafiatlanság; kártya által pedig eltekozzolni: megbocsáthatlan bűn, annyival inkább, mivel főleg az utóbbi módon már is tömérdek család jutott tönkre, s ezek elpusztulásával számra is kevesbedtünk s kevesbedünk folyvást.

Mert a közérkölesiségre szintén kártekonny befolyással van az ily szenvedély. Hány szorgalmas embert tudunk, kikben a kínáló alkalom a kártyaszendvedélyt felébresztvén, fáradhatlanul vitt munkájukhoz hűtlenné lettek; hány embert kényszerít az végletekre, és az ily szomorú végleteknek hány ember esik ismét áldozatul; s mily nagy azok száma, kiket annak következtében erkölcsi halálra kártoztat a közvélemény!

De elvitázhatlan a hazardjáték ve-

szélyes volta a magánérdek szempontjából is.

Tapasztalásból tudjuk, hogy a hazardjátékos, mint valami rémalak, folyvást ijesztőleg hat a családi életre; majd az anya, majd ennek gyermekei, majd meg együttesen a két égbéesésig küzdenek azon kérdés meglejtésével: vajjon a férj s apa nem a kártyaasztalnál tölti-e idejét jelenben is; vajjon nem fogja-e terményéből, vagy üzletéből, vagy pedig hivatala után épen most kapott jövedelmét még ma eljátszani; vagy ha mindez kevés: nem fogja-e e célra újból adósságát szaporítani és még utolsó harapását is övének elkártyázni?

Ily megdöbbentő kérdések és tételődések merülnek fel nap-nap mellett egy hazardjátékos családi körében. De még megdöbbentőbb az, midőn az ily játékos apák közt még olyanok is akadnak, kik kezőkön levő ingóságai eljátszása után végtére még az anyát dobják oda a játékasztalra, s midőn otthon az éhezők kenyér után kiáltanak, és a midőn az ily szerencsétlen családok mások kegyelmére szorulnak önfenntartásuk tekintetéből!..

És ily eset nem tíz, vagy száz, hanem ezer meg ezer fordul elő a családi élet mezején.

Épen ezért ne állítsunk fel logikai anachromismust az által, hogy míg a közéletben egyre a jövő nemzedék iránti felelősséget hangoztatjuk: a magánéletben ezen kötelezettséget ignoráljuk s megengedjük, hogy a családi élet szentélyében ártatlan gyermekek rovására illetőn vétkes könnyelműségek üzessenek, s hogy a családi boldogság átokká váljék, és hogy az ily

TÁRCZA.

Mégis szeretlek.

Beszélni mindig, mindent összevissza,
Mint aki félig az esztét megissza...
És hogy azt fedje édeskés burok,
No már én ily hős lenni nem tudok.
Nem tudom a bókot rakásra szórni.
Kigyósimaság nem tulajdonom,
Nem „Schöne Májert” s „Dovidlit” dalolni...
Mégis szeretlek édes angyalom!

A gombolyag után — hogyha leszik —
— És mennyien vannak akik ezt leszik! —
Nem ugrom mindjárt mint egy kecskebak:
Hogy ki fölvegye, az én legyek csak.
A bort is megiszom ha élém teszik,
Mig gyomromat szintén meg nem csalom.
S eszem egy kézzel a régiék szerint...
Mégis szeretlek édes angyalom!

Pár kacintásért, kontóra vett holmi
Csecsebecsével nem szoktam kvittolni.
Sétaközt karom nem ajánlom fel,
S megyek jobboldalt, ha ott van a hely.
Nem ígérgetem: hogy „csókoom kezét!”
De paraszatosan ajkamhoz kapom...

Nem adtam s nem adok éjjeli zenét...
S mégis szeretlek édes angyalom!

Ha viadalra hi tyukszemtaposás,
Nem kürtölöm, mint ez mai nap szokás.
Kotillont, Négyest nem rangirozok,
Mig tánczközt lábam, s nem fejem mozog.
Nem „tegez” em a vén inast, mert „szolga”
A vizitet sem kártyával adom...
Nem foglal el mindig az ország dolga...
Mégis szeretlek édes angyalom!

Szólt Galilei: „s mégis mozog a föld”
Dehát én sem mondom a kékre hogy zöld.
„Meggyőződés az etike felett”...
Nálam ez áll, másnál másképp lehet. —
Grófot s polgárt köszöntök egy kalappal,
A lovak őseit nem kutatom,
Nem élek Osztriga s Känguru-farkkal...
Mégis szeretlek édes angyalom!

Szeretlek, s ha majdan egy megáldó kéz
Kitárul felettünk, s te az enyim léssz:
Az oltár mellől asztalhoz megyünk,
Hogy — kifáradván — jól igyunk együnk...
S ha aztán majd a lakzának is vége,
Akkor... no akkor sem leszek majom...
Nem viszlek mindjárt utazni — Cségerre...
S mégis szeretni foglak angyalom!

Lant Lovag.

Gróf Thurzó Kálmán.

Történeti beszély.

Moorland után írta

Soltész Agost.

(Folytatás.)

IV.

A következő nap reggelén Kassa városában nagy izgatottság uralkodott, a nép számos csoportosulása tölté be az utcákat s mindenki a városház felé sietett, hol élethál felletti ügy volt tárgyalandó.

Gróf Thurzó Kálmán szokási utjában Peller Samuel által elfogatott, és mint a városi törvények megszegője, átadatott a hatóságnak.

A gróf ellen az akkori törvények értelmében sok nehéz hamis vád hozott fel, de legterhelőbb volt az, hogy mint fogoly, a város falait fegyverrel keresztül lépte.

A bírák összegyülekeztek az ítélet kimondására; az ülés zajos volt, s egy hang sem találtatott, mely a fiatal grófnak pártját fogta volna. Marosseny izgatása és szónoki tehetsége győzött.

Gróf Thurzó Kálmán pallos általi halálra ítéltetett. Az ítéletet Marosseny saját kezével írta alá s Giskrához vitte megerősítés végett, ki annak végrehajtását már más napra tűzte ki.

Néhány óra mulva tehát a gyűlött Thurzó névnek ki kellett irtatnia — Marosseny ma-

szerencsétlen család tagjai földönfutókká legyenek az állam s társadalom hátrányára egyaránt.

En tisztelem az egyéni szabadságot; de csak is addig, amíg az mások egyéni szabadságára nézve terhéssé nem válik. Már pedig egy feldult családi élet az egyénre, társadalomra és államra kártékony befolyással van. Igazolja ezt a tapasztalás.

Nézetem szerint a jövő nemzedék iránti felelősségnek az individualis felelősség képezi alapját. Mert ha egyének; nemzetek sem lehetnek; mert az egyének elpusztulása tömeges elpusztulást és a tömeges elpusztulás a nemzet elpusztulását vonja maga után és viszont.

Minő visszaélésekre ad az alkalmat, hogy törvényeink szerint csak is azon prédák birtokaira mondatik ki a bírói zár, a kik ellenében a jogositottak által kéretik az. Holott a fentebb ecsetelt adatok nyomán az államnak a jogositottak kérelme nélkül is kötelessége volna a zárt elrendelni, mihelyt a prédálás bármi uton bejelentve s hatóságilag constatrozva van. Mert ha a törvény jótékonyasága az árvák erkölcsi s anyagi érdekeire kiterjed: kell, hogy a prédák és hazardjátékosok gyermekei is részesüljenek ily előnyben, annál is inkább, mivel az állam feladata örködni a telett, hogy polgárai erkölcsileg s anyagilag tönkie nem jassanak.

E szerint alkossunk oly törvényt, mely a hazardjátékost nem csupán bünteti; de egyszersmind zárlatot is rendel el annak vagyonára.

Mindenek előtt azonban az állam menjen elő jó példával, s törölje el a lottojátekot.

De lássuk a mi másik családi hibánkat is, a női munkakörnek minél szűkebbre szorítását illetőleg.

Szerintem valamint a férfinak egyedül férfiasága hü megőrzése mellett szabad kiegészíteni jellemét női fényelemekkel: úgy a nő is csakis azon határig sajátíthatja el a férfi tulajdonokat, mely határon belül a nőiség maga, e leírhatlan kellem veszélyeztetve nincsen. Nekünk egymás hiányait kölcsönösen kell pótolnunk, s hivatásunknak csak is azon körben felelhetünk meg, melyet egyediségünk szab élénk.

Mégis vajmi nagy azok száma, kik női hivatásukról megfélejtkezve, teendőik sorozatából kizárják a legfontosbikat: a

gazdasszonyi teendőt, s mindinkább rangjukon alólinak tartják azt. Holott magánháztartásunkra nézve e szakma ép oly fontos, mint a praktikus élet bármely ágában a kétszerkettő.

Mert hiába igyekező s gondos és számító a férj, ha a belső háztartásban hiányzik a női képesség, s ha az élelmiszerek beszerzése vagy kiadásában avatatlan és kezére adott költségeket inkább pipereszekre fecsérli el. És tagadhatjuk-e, hogy ilyenén képesség hiányát a nőnek még gyermekei is öröklék. Innen van az aztán, hogy a nőgyermeknek férjhezmenetelük alkalmával kifogásoltatnak, a figyermek pedig a kényelemnek felnevelve és a számítás nélküli élethez szoktatva, rossz gazdákká válnak.

És sajnosan tapasztaljuk, hogy az ily visszás rendszer igen sok családi körben divik. S míg a felsőbb körökben soknál a gazdasszonyi, illetőleg a kiadási szerepet a mivel osztályból évi fizetéssel felfogadott nők a háziasszony ellenörködése nélkül teljesítik: az alsóbb körökben szintén soknál a szakácsnők viszik e tisztet, és a család tényleg nagy kiadás mellett futják meg pályájukat. Következése aztán az, hogy a családfők költséges háztartásuk miatt egyre panaszkodnak, s kényelemhez szokott nőgyermeküket férjhez nem adhatják, vagy ha e részbeni szándokuk teljesül is, boldogítani nem képesek, mert az okszerű életmód hiányzik, s e miatt a férj mindinkább elégedetlen lesz. És kétségbe vonhatjuk e, hogy az ily korlátolt munkakörben aztán oly félszeg nevelési rendszer érvényesítettik, melynek úgy erkölcsileg, mint anyagilag sok család lett már áldozatja, miután az ily életrendszer az ily családoknál fíról fira átszáll, s elvégre is degenerálnak, a mi természetesen nemzetiségünk szemponyjából is elég sajnós körülmény.

A női munkakör szélesítésére törekedjünk tehát. Ez azonban csak úgy lehetséges, ha a már életben levő „Magyar gazdasszonyok egylete“ teendői sorozatába, czimének megfelelőleg mindazt felveszi, ami a gazdasszonyságnak, illetőleg az okszerű háztartásnak főkövetkeztét képezi; s gazdasszonyságra s e czélból egyletek alakítására serkenti e hon minden leányát; kik is helyesen megválasztott nevelési rendszerükkel, s hivatásuk kellő betöltésével

nemzetünk jövőjére nézve szintén igen fontos tényezők.*)

Kunsch.

Tárogató.

(Helyi, megyei s vidéki ujdonságok.)

Jelen számunk ez évnegyedben utolsó lévén fölkérjük t. előfizetőinket: miszerint megrendeléseiket még e héten legyenek szivesek beküldeni, mert a később érkező előfizetőknél teljes számokkal nem fogunk szolgálhatni. Együttal fölkérjük helybeli t. előfizetőinket: sziveskedjenek megbizottunknak, a szokásos nyugtaátvétele mellett, a még hátralékban levő július-septemberi évnegyedes díjjukat befizetni.

(1) **Gondy és Egey** jó hírű debreczeni fényképezészek megérkeztek városunkba s működésüket megkezdték. A mutatvány-képekből, melyek a megyeháztéren láthatók, mindeki meggyőződhetik: hogy azok szakértő fényképezészek, készítményei. Felvételi helyiségük a patiki utcán az Olesváry háznál van, hol a nap bármely órájában fölvételek eszközöltenek. Az ősz idény legalkalmasabb lévén a fényképezésre, az érintett műterem fölkeresését melegen ajánljuk a t. közönségnek.

(2) **Az idő pénz,** tartja az angol. No nálunk nem igen nagy értéket tulajdonítanak neki, különben nem intézkedtek volna úgy, hogy a szerencs-új helyi vasutvonal megnyitása, illetőleg a közforgalomnak átadása után, az e vidékre jövő utasoknak csak a 3 óráig kellead Szerencsen időzni, a Debreczen felől jövő vonal csatlakozása következtében. Ha mármint e veszteségi időhöz hozzászámítjuk Szerencstől Újhelyig a menet-időt, mely másfél órát vesz igénybe, kijön a 4 és 1/2 óra. Ezen idő alatt kocsin is megtehetjük az utat, s így e tekintetben alig, s csakis financiai szempontból nyerünk valamicskét. Különösen hátrányunkra szolgálna e menetrendszabály a postaforgalmat illetőleg, miután leveleink még később érkeznek mint eddig érkeztek. Reméljük: hogy ezen, vidékünk kereskedelmi mint személyi forgalmára hátrányosnak mutatkozó menetrend, mielőtt életbe lépne, az illető igazgatóságok részéről bírálat alá vétetvén, kedvezőbb módosítást nyerend.

(3) **Közönyünknek** ujjabb bizonyítékát

*) Az itt elősorolt s ostorozott hibák, különösen a hazard kártyajátekot illetőleg — mondhatn: városunkban buján tenyésznek. A kölcsönös fosztogatás oly nyiltan és büntetlenül üzetik itt, hogy nem csodáljuk: miszerint a veszes kór már az alsóbb néposztálynál is befészkelte magát.

Szerk.

gánkívül volt örömeben s Pellerttel az utcán találkozáva kinyilatkozta neki, hogy már rövid idő múlva összekelhet leányával; aztán egymást karon fogva Erzsébethez indultak, hogy őt és Helént tudósítsák, miszerint készüljenek a menyegzőhöz.

A leendő ipa és boldog vő ama földalatti börtönön mentek keresztül, melyben az elítélt gróf várta siralmas végóráját. Marosseny nem állhatta meg, hogy rá ne tekintsen. E percben azonban csaklami kezdett s önkénytelenül eszébe jutott, hogy, a ki másnak vermet ás, maga esik bele.

A nemesi szelleme csakugyan felébredt s szavát nem lehet többé elfojtani.

Midőn Marosseny barátjával a börtönön keresztül az utcára ért, egy utazásából visszatérte polgár sebes léptekkel közeledett feléje, tudósítván őt, miszerint Gálszécs mellett homonaiakkal találkozáván, megtudta, hogy ezek két nőt fogva visznek magukkal, kiknek egyike Erzsébet, másik Helena; és kiket azon esetre, ha gróf Thurzó Kálmán három nap befolyása alatt sértetlenül Homonnára nem érkezik, minden irgalom nélkül lefejeznek.

Marosseny e váratlan szomorú hír által meg lett semmisülve. Egyetlen gyermeke, kit ő magán kívül a világon egyedül szeretett, az ő szép gyermeke, a kinek gyűjtött, és a kire annyit dolgozott, — engesztelhetetlen ellenségeinek kezei közé jutott, és pedig azon pil-

lanatban, midőn ő emelte a halálos csapást ellenségére.

Marosseny tehát, ki gonosz tetteiből eredő lelki furdalásai mellett büntetésül még atya is volt, rögtön elfeledé győzelmet s boszu gondolatait, egyedül gyermekének megmentésére gondolván. Miért is költségbeesett lélekkel sebezzen visszafordulva, a bírósághoz rohant, hogy ezt a halálos ítélet visszavonására bírja. De e tekintetben Giskra volt a fő, kinek egyedül állott jogában az ítélet megsemmisítése. Azonban a hatalmas kényurnak ezt megteenni, nem állott érdekeben, mert a dolgok folyása — az ő terve így kívánta.

Marosseny kért, esedezett, sőt fenyegetőzött is, de mindez mit sem használt; Giskra nem akára visszavonni a halálos ítéletet.

Marosseny látván, hogy minden kérelme sikertelen, fegyverhez akart nyulni s a népet a gróf erőszakos megszabadítására vezetni tervének megvalósítására. Lement a börtönbe s megígérte a grófnak, hogy kieszközli számára a megkegyelmezést, ha Wronow Máriát nőül veszi.

A gróf hidegen hallgatván őt végig, érelyesen kijelenté, hogy az ily megszabadulási feltételt el nem fogadja.

Giskra erre boszut lehelő magatartással elhagyá a börtönt azon reményben, miszerint a makacs gróf a vesztőhelyre való menetelében talán magához térend.

Giskra az utcán Marossenyval találkozott, ki lábaihoz vetette magát: esedezett, si-

rára fakadt, de a büszke kényurn, nem is hereditált rá, hanem sietve lakára, ment.

Marosseny most az egyszer a bibliával tartott, mely azt mondja: „kérjétek és megadatik nektek.“

A földről felemelkedve, melyen nyomorult féregként fetrengett, remegő léptekkel Giskra palotája felé sietett, hogy hajthatatlan szívét ujjabb ostrom alá vegye. Hanem minden szava a pusztaban hangzott el, sőt Giskra türelmét veszítve kizárta őt szobájából.

Az egykori büszke patricius állati hangokat hallatva, a hideg kövezetre vetette magát, s ő, ki a kényelem minden nemét élvezte, most egy kényurn ajtaja előtt, a meztelen földön töltötte az éjt, melynek minden órája egy örökévalóságának látszott előtte. Szemei a sok sirástól egészen kidagadtak, torka a kiabálástól elrekedt, arca halálsápadt lett.

Jókor reggel, midőn a nap első sugarait lövelé a láthatárra, reményét veszítve, kétségbeesve az utcára rohant, hol pár percz múlva jalkiáltások közepett eszméletlenül összerogyott.

Egy polgár látván leestét segítségére sietett, de megdöbbenvén halálszínű kétségárga arcától, meg sem érinté őt. E közben kissé feleszmélve s a maga mellett álló egyént megpillantva, tompa hangon e szavakat hörgé: „Mehalt-e már?“

„Nem tudja még ön,“ — szóla a polgár, — „hogy éjjel megszökött?“

látjuk abban: széből seregess Pesten megkezdésre, város egy sem érezt Pedig azt mo igaz, hogy a (1) Vasgyő, melyet megcsinos seho tott. A próba megtörténni, nyítás is. Az mint a mérő (hid, áteres) tén, a megy elnapolva.

Értesít f. é. Október tisztelt közö a végett er 1 — 15 nap órákban esz A felvét kr. o. é. 1 é mekeire néz ve 5 fr. kü o. é. az évi t. Intézet tosz felvétele leg az egylet Gyermek irásbeli kü, csak az vagy nevelők S. a. U. A s. a.

Nyilva karékpénztár legközelebb p mából jelent kedves köte gát nyilvántáinket kifeje S. a. U. A s. a.

(1) A valami Dra magát, lévén gas. Öszinté kinövéseit a meg. Ennél benyomást a nok, melyek annyi soksz s különös, h el vannak a hatósági eng get. Ez órá mas markok dolgoznak, s nyomerekek nek is kény s szivarozva jat fizető lát tatan föllepe

„Magsz tozott hangg perczben mu lábra állott.

„Mikor hallottam-e? zanolva.

A polg órákor a p fresnek talál sülve, legott megszökött került vissza tet öntött, li badabban ló geth grófok unokacsöcsük náját bánta vűek dicsőse némtelen tet seny tudván, felé fog von éjszak felé a tőn hozzá s is kész a H lakozni. — A len kényurn

Mig a sük addig E A nők

látjuk abban: hogy míg az ország minden részéből seregeseen rándulnak fel az e hó 24 én Pesten megkezdődött országos jóga szgyűlésre, városunk jogászai közül, tudunkkal lére, városunk magát hivatva a megjelenésre. Pedig azt mondják: és van is benne valami igaz, hogy a jó pap holtig tanul.

(1) **Vasutunk megnyitása** — e tengeri királyság, melyet már hónapok óta mindig látunk s megáras sehöl — ismét j. hó 15-ére halasztották. A próbamenet is csak Október 3-án fog megtörténni, s ettől feltételeztetik az igért megnyitás is. Az is könnyen megeshetik, hogy — mint a mérnökök mondják — egy pár objekt (hid, átvezet) újra építésének meghagyása esetén, a megnyitás is ad grecas Calendas leendő elnapolva.

Értesítés. Az 1871. évi tornatanfolyam f. é. Október hó 1-én nyitattván meg, erről a tisztelt közönség, szülék s iskolai igazgatóság a végett értesítetik, hogy a felvételi Október 1 — 15 napjáig a tornacsarnokban a délelőtti órákban eszközölhető.

A felvételek következők: beiratási díj 50 kr. o. é. 1 egész évi tandíj egyleti tagok gyermekeire nézve 3 frt. nem egyleti tagokéra nézve 5 frt. különben egy holtapi tandíj 1 frt. o. é. az évi tandíj fele a beiratásnál lefizetendő.

Intézeti vagy iskolai növendékek csoportos felvétele díjazás mellett különszerződésileg az egyleti választmány által eszközöltetik. Gyermekek, szülék vagy nevelők e részben írásbeli beleegyezésének felmutatása nélkül, csak az esetben vétetnek fel, ha a szülék vagy nevelők a beiratást személyesen eszközlik.

S. a. Ujhely 1871. sep. 27.

S. a. a. ujhelyi tornaegyleti választmány.

Nyilvános köszönet a s. a. ujhelyi takszövetés társulat egyletünkét több éven át legközelebb pedig 1870. évi közgyűlése alkalmából jelentékeny segítségen részesítvén, — kedves kötelességünknek ismerjük jótékonyaságát nyilvánosság elé hozni s hálás köszönetünket kifejezni.

S. a. Ujhely 1871. sept. 27.

S. a. a. ujhelyi tornaegyleti választmány.

(1) **A vörös ökör** című vendéglőben valami Drasa l neví morva óriás mutogatja magát, lévén ugyanis 7 láb és 4 hüvelyk magas. Öszintén mondván az ilyen s ehhez hasonló kinövésit a természetnek nem örömet nézzük meg. Ennél még csak hagyján, mert éppen rossz benyomást nem okoz, de vannak aztán olyanok, melyek egy cséppel sem állnak előbb az annyi sokszor ostorozott vásári nyomorékoknál, s különös, hogy míg azok, bár nagyon helyesen el vannak tiltva a nyilvánosságtól, addig ezek hatósági engedély mellett zsarolják a közönséget. Ez óriás atyafi is — amennyiben hatalmas markokkal rendelkezik — jobban tenné ha dolgozna, s más, a munkától elvont valódi nyomorékoknak helyét pótolná. Hanem hát neki is kényelmesebb a veres nadrágba bujni s szivarozva fogadni a 20 krajczár bementi-díjat fizető látogatókat. — E morva-goliáth zajtan föllepésével ellenkezőleg, az utcákon

nyenyere-szerű kintornázás mellett, tánczó lilipt majmok körül csoportosul a kerekasztól megugrott suszterinasok és dologkerülő szolgálcselédék serege. Ez évben több ily különlegességhez volt szerencsénk, míg valódi, a művelt közönségnek élvezet nyújtó mutatványok oly ritkák városunkban. No de azt hisszük a vasut é hiányon is segíteni fog.

Beküldetett. A „Papaoron“ a mult héttavasár alkalmával a szó szoros értelmében lehetetlenné volt téve a közlekedés: ami nem csoda, mert a különben is szűk utcán jobbra-balra megálló szekerek a gyalogosoknak is alig engednek annyi helyet ahol küzdelem nélkül elmehessenek, rendőrnök pedig soha hire hamvasincs. Fölkérjük a hatóságot, hogy oly sok felzárolás után tegyen valahára intézkedést s ovsja meg az ezen utcán közlekedő lakosságot egy a kellemetlenség, mint a nagyon is könnyen eshető szerencsétlenségtől. — **Többen.**

Lapirodalom. Egy izletesen összeállított program-csoportozat fekszik előttünk, mely vázlatos jellemzését adja néhány legerjedtebb hazai lapunknak. Épen széles elterjedtségüknel fogva eléggé ismertek eme lapok az olvasó közönség előtt; mindazonáltal nem véljük fölöslegesnek, ha tüzetesen szölnék e csoportozatról, mely magába foglalja az ifju és öreg; férfi, nő és gyermek előtt egyiránt érdekel biró lapok tervezetét.

Legfeltűnőbb jelenségképen említhetjük fel e csoportozatból a „Magyarország és a Nagyvilág“ című nagy képes hetilapot, melyről önhizelgés nélkül el lehet mondanunk, hogy az időszaki irodalom legdiszesebb e nemű vállalat, s mely ugy művészi kiállítás, mint a tartalom magvasságána: tekintetében: mindenkor bátran kiállja a versenyt a hazai és a nálunk még mindig föltűnőbb elterjedt hasonfajta német vállalatokkal. Ezen fölül a kiadók mindent elkövetnek, hogy előfizetők számát ne üres hűhóval, hanem a lap folytonos tökélyesbítése által gyarapítsák, mire nézve legyen elég példaul felhozunk a lap mellett legközelebb megjelenendő műlapot mely „Szigetvár végperceit“ Véber mesteri eseteje után ábrázolja s mely München egyik kitűnő műintézetéből közelebb kerül ki. Csak kötelességet teljesítünk, midőn figyelmeztetjük a közönséget, hogy e remek műlapot minden jelenlegi előfizető, ki két forintjával a lapra egy évnegyedre előfizetett: ingyen kapja s azon kívül ez év utolsó negyedévére egy körülbelül 30% nagy ságu oly aczélmetszetben fog 25 krnyi csekély utánfizetés mellett részesülni, melynek értéke legalább is 10—15 frt.

Nem kevésbé figyelemreméltó vállalat a „Divat“ című divatlap, mely semmi tekintetben sem áll mögötte sem a berlini „Bazar“-nak sem a francia divatlapoknak, s melyet a jeles tehetségű Wohl Janka és Stephanie ritka tapintattal szerkesztettek. Hogy mily olesó e lap, mutatja az, hogy, míg a hasonló terjedelmű, de kevesebbet nyújtó divatlapok ára egy évnegyedre 5 frt, ezé csak 2 frt, melynek fejében az előfizető mindakét részt kapja. Ezek egyike

a divatrész, sok száz képpel s nevezetesen a természetes nagyságu szabásmintákkal, a másik a szépirodalmi rész, művészien illusztrálva; ez oly jeles szöveggel jelen meg, minőt nőnek csak nő képes nyújtani. Különösen megemlítendő e lapnál még az is, hogy ez az egyedüli Magyarországon, mely a divatképeket pontosan színezett aczélmetszetekben adja.

Mint a maga nemében páratlan vállalatot kell felcmlitenünk a „Képes Világot.“ Ez a legizetesebben kiállított, illusztrált regény-és beszély-folyóirat, mely már hat év óta áll fenn s egyik fölönyét abban látjuk, hogy az előfizető csekély öszegért (1 frt. 50 kr. negyedévre) ép oly becses, mint olesó könyvtár birtokába juttatja.

Egy felhívást is olvasunk az előttünk fekvő program-csoportozatban, mely „a szülékhoz, nevelékhoz, és tanítókhoz“ van intézve. Ez a „Kis Lap“ című képes gyermekujás előfizetési felhívása, melyre annál inkább figyelmessé teszszük a közönséget, miután ennél ésimosabb, kedvesebb és czélszerűbb lapocskát gyermekek számára képzelni sem lehet.

Képei mind a gyermekeletből merítvek, s szövege oly kedves, gyermekes, vonzó és anyira alkalmas a gyermek mulattatására és képzésére, hogy azoknak, kiknek gyermekük nevelése és képzése szívükön fekszik, ennél olesőbb és czélszerűbb eszközt alig ajánlhatnánk. Ara évnegyedre csak 1 frt.

Találunk itt végül felhívást két vállalatra, melyek közül egyik a komoly, másik a vidám olvasmány barátait a legnagyobb mérvben érdekelheti. Az első alatt értjük Kákai „Heti Kroniká“-ját, mely nemcsak azokra nézve kellemes és tanulságos, kik a heti politikai eseményeket akarják ismerni, hanem mindenkire ki az oly szellemgazdag cikkekben, minők e lapban olvashatók, gyönyört talál s e nagy negyedrért alakúlap negyedévi ára csak 1 frt.

A vidám olvasmányok irodalmunkban alig van jelesebb képviselője, mint a „Borszem Jankó.“ E lap deákparti volta mellett is nem egyszer mutatta, hogy mindig elevenen találó és sokszor maró satyrja számára a pártok és vélemények minden táborából szedi az akokat. Azonfölül, hogy e lap szerkesztése a leghivatottabb kezekben van, emelik annak becsét a kitűnő rajzok, melyek közül főleg kiemelendőknek tartjuk a kedvelt francia színyomatú s minden számban megjelenő czimképeket is, nem emlitvén, hogy mennyiségileg is többet nyújt e lap versenytársainál.

Kedves kötelességet vélünk teljesíteni, midőn az olvasó közönség figyelmét e jeles lapgyűjteményre felhívjuk, s nem kételkedünk, hogy kevés művelt család van hazánkban, melyből oly kitűnő vállalatok mint a „Magyarország és a nagy világ“ a „Képes Világ“, „Kis Lap“, „Borszem Jankó“, Kákai „Heti kroniká“ ja egészben hiányozni fognak.

BORÚTH ELEMÉR,
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

„Magszökött?“ kiálta fel ogészen átváltozott hanggal a földön fekvő patricius, mely perczen mintegy rögtön visszanyerve erejét, lábra állott.

„Mikor? és hogy? oh szóljon ön, jól hallottam-e?“ kérdé a kétségbeesésből kijózanulva.

A polgár folytatá: „Midőn ma reggel 3 órakor a poroszló-mester a börtönbe lépett, fresnek találta azt, mi felől Giskra ur értesülve, legott ötven embert menesztett utnak a megszökött felkeresésére, de még eddig nem került vissza.“ E tudósítás Marossenyba új életet öntött, lidérez-nyomása elhagyta őt, s szabadabban lélekzett, mivel tudta, hogy a Drugeth grófok sokkal lovagiasabbak, minthogy unokaöcsésük sérelmetlen hazatérte után Helenáját bántalmaznák. S épen az a nemes szívűek dicsősége, hogy a roszak nem mernek nemtelen tettet föllök feltételezni. — Marosseny tudván, hogy Giskra még az nap Ujvár felé fog vonulni seregével, hogy innen Ujvár éjszak felé a németek ellen induljon, — rögtön hozzá sietett, hogy kijelentse, miszerint ő is kész a Homona ellen vonuló sereghez csatlakozni. — A többé már nem kiengesztelhetlen kényur örömmel fogadá el ezen ajánlatot.

V.

Míg a sereg Homonnához érkezik, kövesük addig Erzsébetet és Helént.

A nők Petróczyval együtt a bankói er-

dőben néhány homonnai fegyveres által elfogatva Homonnára vitettek, hol elmondván jó szándékukat tárt karokkal fogadtatásban részesítetttek.

Petróczy, ki a huszita háboruk által híressé vált cseh hadiskolának növendéke volt, a Drugeth grófok részéről rögtön az erődítési munkálatok vezetésével bízott meg, a nők pedig kezesek gyanánt tekintettek.

A homonnai vár nem volt ugyan elég erős egy rendszeres ostromnak ellenállani, de Petróczy törekvése által azzá kellett alakíttatnia, hogy legalább addig fentarthassa magát míg Hunyaditól segély érkezik.

Nyolcz napig tartott az erődítési munkálat, a kilenczedik napon megérkezek Giskra Homonna elé, ki Ujvárt bevette, és szétlalta Gálszécsét felgyújtotta és Szécay Istvánt fogolylyá tette.

Mielőtt a vár ostromához fogott, ismételve felszólította a Drugethket, vajjon hajlandók-e a hónapokelőtt eléjük terjesztett feltételeket elfogadni? Midőn a grófok másodsor is kemény tagadó választ adtak, a várat két ágyuból lövetni kezdé. De Petróczy működése folytán nagyobb akadályra talált, minsem gondoló, ugy, hogy négy napig feküdt Homonna előtt a nélkül, hogy czélját elérte volna. Csak ötödik napon, midőn Marosseny és Pellert egy Cseh- és Lengyelországból érkező seregnek élére állott, sikerült a várat megrohanni, mi közben Drugeth István és Petróczy megsebe-

sültek, Marosseny pedig a falakra lépett, mit Drugeth Bertalan meggátolni akarván, a falról a várudvarba esett s lábát törte. Erre a várbellek rendtelenségbe keveredvén, Marossenynek nagy erőmegfeszítéssel sikerült a várudvarba bejutni s a kapukat megnyitni. Így aztán minden ellenállás hasztalanná vált, Giskra lett a vár ura.

Marosseny azt vélvén, hogy Kálmán és a két Drugeth a vár belsejébe menekültek, és hogy Helen is ott lesz, az előterem felé rohant. De alig tett néhány lépést, midőn egy lövés földre teríté. Egy másik golyó pedig Pellertnek szívébe furódott. Ezt látván az ostromlók, ki sem mert közülnök a vár belsejébe menni. Miért is Giskra a várat felgyújtatta s a katonák prédakereséshez fogtak. Azonban a Drugethek jóelőre Lengyelország határára szállították el kincseiket, s így Giskra nem találván prédát, egy óra mulva a vár bevétele után, elhagyta Homonnát, Drugeth Istvánt és Bertalant foglyokul magával vivén, Marosseny pedig, kit nehéz sebe miatt nem leheté elszállítani, Erzsébet és Helen ápolására bizta, hátra hagyván egyszersmind tiz fegyverest a vár őrzésére.

(Vége köv.)

látjuk abban: hogy míg az ország minden részéből seregesez rándulnak fel az e hó 24 én Pesten megkezdődött országos jogászgügylésre; városunk jogászaik közül, tudunkkal egy sem érezte magát hivatva a megjelenésre. Pedig azt mondják: és van is benne valami igaz, hogy a jó pap holtig tanul.

Vasutunk megnyitása — a tengeri király, melyet már hónapok óta mindig látunk s megismerés seholy — ismét j. hó 15-ére halasztották. A próbamenet is csak Október 3-án fog megtörténni, s ettől feltételeztetik az ígért megnyitás is. Az is könnyen megeshetik, hogy — mint a mérnökök mondják — egy pár objektumra építésének meghagyása esetén, a megnyitás is ad grecas Calendas leendőnapon.

Értesítés. Az 1871. évi tornatanfolyam f. hó Október hó 1-én nyitván meg, erről a tisztelt közönség, szülők s iskolai igazgatóság a végeztetett, hogy a felvételi Október 1 — 15 napjág a tornacsarnokban a délelőtti órákban eszközölhető.

A felvételek következők: beiratási díj 50 kr. o. é. 1 egész évi tandíj egyéti tagok gyermekeire nézve 3 frt. nem egyéti tagokéra nézve 5 frt. különben egy holt napi tandíj 1 frt. o. é. az évi tandíj fele a beiratásnál lefizetendő.

Intézeti vagy iskolai növendékek csoportos felvétele díjszabás mellett különszerződésileg az egyéti választmány által eszközöltetik. Gyermekek, szülők vagy nevelők e részben írásbeli beleegyezésének felmutatása nélkül, csak az esetben vétetnek fel, ha a szülők vagy nevelők a beiratást személyesen eszközlik. S. a. Ujhely 1871 szept. 27.

Nyilvános köszönet a s. a. ujhelyi tőrkörpénztár társulat együletünknek több éven át legközelebb pedig 1870. évi közgyűlése alkalmából jelentékeny segélyben részletve, — kedves kötelességünknek ismerjük jötekonyságát nyilvánosság elé hozni s hálás köszönetünket kifejezni.

S. a. Ujhely 1871 szept. 27.
A s. a. ujhelyi tornaegyleti választmány.

(C) A vörös ökör című vendéglőben valami Drasál nevű morva óriás mutogatja magát, léven ugyanis 7 láb és 4 hüvelyk magas. Őszintén mondván az ilyen s ehhez hasonló kinövésű természetnek nem örönest nézzük meg. Ennél még csak hagyján, mert éppen rossz benyomást nem okoz, de vannak aztán olyanok, melyek egy cseppel sem állnak előbb az annyi sokszor ostromozott vásári nyomorékoknál, s különös, hogy míg azok, bár nagyon helyesen el vannak tiltva a nyilvánosságtól, addig ezek hatóság engedély mellett zsarolják a közönséget. Ez óriás atyafi is — amennyiben hatalmas markokkal rendelkezik — jobban tenné ha dolgozhatna, s más, a munkától elvont valódi nyomorékoknak helyét pótolná. Hanem hát neki is kényelmesebb a veres nadrágba bujni s szivarozva fogadni a 20 krajczár bementi-díjat fizető látogatókat. — E morva-goliáth zajtanán föllepésével ellenkezőleg, az utcákon

nyenyere-szerű kintornázás mellett, tánczóli-lyiput majmok körül csoportosul a kerekasztól megugrott suszterinasok és dologkerülő szolgacselédek serege. Ez évben több ily különlegességhez volt szerencsénk, míg valódi, a művelt közönségnek élvezet nyújtó mutatványok oly ritkák városunkban. No de azt hisszük a vasut e hiányon is segíteni fog.

Beküldetett A „Papsoron“ a mult hetivásár alkalmával a szó szoros értelmében lehetetlenné volt téve a közlekedés: ami nem csoda, mert a különben is szűk utcán jobbra-balra megálló szekerek a gyalogosoknak is alig engednek annyi helyet ahol küzdelem nélkül elmehessenek, rendörnek pedig soha hirtelme sincs. Fölkérjük a hatóságot, hogy oly sok felszólalás után tegyen valahára intézkedést s olya meg az ezen utcán közlekedő lakoságot ugy a kellemetlenség, mint a nagyon is könnyen eshető szerencsétlenségtől. — **Többen.**

Lapirodalom. Egy izletesen összeállított program-csoportozat fekszik előtünk, mely vázlatos jellemzést adja néhány legelterjedtebb hazai lapunknak. Épen széles elterjedtségüknel fogva eléggé ismertek eme lapok az olvasó közönség előtt; mindazonáltal nem véljük fölöslegesnek, ha tüzetesen szólunk e csoportozatról, mely magába foglalja az ifju és öreg; férfi, nő és gyermek előtt egyaránt érdekel bíró lapok tervezetét.

Legfeltűnőbb jelenségképen említhetjük fel e csoportozatból a „Magyarország és a Nagyvilág“ című nagy képes hetilapot, melyről önhízelgés nélkül el lehet mondanunk, hogy az időszaki irodalom legdiszesebb e nemű vállalat, s mely ugy művészi kiállítás, mint a tartalom magyasságána tekintetében: mindenkor bátran kiállja a versenyt a hazai és a nálunk még mindig föltűnőbb elterjedt hasonfajta német vállalatokkal. Ezen fölül a kiadók mindent elkövetnek, hogy előfizetők számát ne üres hühóval, hanem a lap folytonos tökélyesbitése által gyarapítsák, mire nézve legyen elég példányul felhozunk a lap mellett legközelebb megjelenendő műlapot mely „Szigetvár végperceit“ Véber mesteri esetje után ábrázolja s mely München egyik kitűnő műintézetéből közelebb kerül ki. Csak kötelességet teljesítünk, midőn figyelmeztetjük a közönséget, hogy e remek műlapot minden jelenlegi előfizető, ki két forintjával a lapra egy évnegyedre előfizetett: ingyen kapja s azon kívül ez év utolsó negyedére egy körülbelül 30“ nagyságu oly aczélmetszetben fog 25 krnyi csekély utánfizetés mellett részesülni, melynek értéke legalább is 10—15 frt.

Nem kevésbé figyelemreméltó vállalat a „Divat“ című divatlap, mely semmi tekintetben sem áll mögötte sem a berlini „Bazar“-nak sem a francia divatlapoknak, s melyet a jeles tehetségű Wohl Janka és Stephanie ritka tapintattal szerkesztettek. Hogy mily olcsó e lap, mutatja az, hogy, míg a hasonló terjedelmű, de kevesebbet nyújtó divatlapok ára egy évnegyedre 5 frt, ezé csak 2 frt, melynek fejében az előfizető mindakét részt kapja. Ezek egyike

a divat rész, sok száz képpel s nevezetesen a természetes nagyságu szabásmintákkal, a másik a szépirodalmi rész, művészien illusztrálva; ez oly jeles szöveggel jelen meg, minőt nőnek csak nő képes nyújtani. Különösen megemlítendő e lapnál még az is, hogy ez az egyedüli Magyarországon, mely a divatképeket napán színezett aczélmetszetekben adja.

Mint a maga nemében páratlan vállalatot kell felmlitenünk a „Képes Világot.“ Ez a legizetesebben kiállított, illusztrált regény-és beszély-folyóirat, mely már hat év óta áll fenn s egyik fölönyét abban látjuk, hogy az előfizetőt csekély öszegért (1 frt. 50 kr. negyedévre) ép oly becses, mint olcsó könyvtár birtokába juttatja.

Egy felhívást is olvasunk az előtünk fekvő program-csoportozatban, mely „a szülékhoz, nevelőkhoz, és tanítókhöz“ van intézve. Ez a „Kis Lap“ című képes gyermekújság előfizetési felhívása, melyre annál inkább figyelmessé teszszük a közönséget, miután ennél csimosabb, kedvesebb és czélszerűbb lapocskát gyermekek számára képzelni sem lehet.

Képei mind a gyermekeletből merítvek, s szövege oly kedves, gyermekes, vonzó és anyira alkalmas a gyermek mulattatására és képzésére, hogy azoknak, kiknek gyermekük nevelése és képzése szívéükön fekszik, ennél olcsóbb és czélszerűbb eszközt alig ajánlhatnánk. Ara évnegyedre csak 1 frt.

Találunk itt végül felhívást két vállalatra, melyek közül egyik a komoly, másik a vidám olvasmány barátait a legnagyobb mérvben érdekelheti. Az első alatt értjük Kákai „Heti Króniká“-ját, mely nemcsak azokra nézve kellemes és tanulságos, kik a heti politikai eseményeket akarják ismerni, hanem mindenkire ki az oly szellemgazdag cikkekben, minők e lapban olvashatók, gyönyört talál s e nagy negyedre alakúlap negyedévi ára csak 1 frt.

A vidám olvasmánynak irodalmunkban alig van jelesebb képviselője, mint a „Borszem Jankó.“ E lap deákpárti volta mellett is nem egyszer mutatta, hogy mindig elevenre találó és sokszor maró satyrája számára a pártok és vélemények minden táborából szedi az akokat. Azonfölül, hogy e lap szerkesztése a leghivatottabb kezekben van, emelik annak becsét a kitűnő rajzok, melyek közül főleg kiemelendőknek tartjuk a kedvelt francia színyomatu s minden számban megjelenő czimképeket is, nem emlitvén, hogy mennyiségileg is többet nyújt e lap versenytársainál.

Kedves kötelességet vélünk teljesíteni, midőn az olvasó közönség figyelmét e jeles lapgyűjteményre felhívjuk, s nem kételkedünk, hogy kevés művelt család van hazánkban, melyből oly kitűnő vállalatok mint a „Magyarország és a nagy világ“, a „Képes Világ“, „Kis Lap“, „Borszem Jankó“, Kákai „Heti króniká“ ja egészben hiányozni fognak.

BORÚTH ELEMÉR,

felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

„Mogszóköt?!” kiálta fel egészen átváltozott hanggal a földön fekvő patricius, mely perczen mintegy rögtön visszanyerve erejét, lábra állott.

„Mikor? és hogy? oh szóljon ön, jól hallottam-e?” kérde a kétségbeesésből kijózanulva.

A polgár folytató: „Midőn ma reggel 3 órakor a poroszló-mester a börtönbe lépett, őresnek találta azt, mi fölül Giskra ur értesülve, legott ötven embert menesztett utnak a mogszóköt felkeresésére, de még eddig nem került vissza.“ E tudósítás Marossenyba új életet öntött, lidérez-nyomása elhagyta őt, s szabadabban lékezett, mivel tudta, hogy a Drugeth grófok sokkal lovagiasabbak, minthogy unokaöccsük sérelmetlen hazatérte után Helenáját bántalmazná. S épen az a nemes szívek dicsősége, hogy a rozszak nem mernek nemtelen tettet fölölök feltételezni. — Marosseny tudván, hogy Giskra még az nap Ujvár felé fog vonulni seregével, hogy innen aztán éjszak felé a németek ellen induljon, — rögtön hozzá szetett, hogy kijelentse, miszerint ő is kész a Homona ellen vonuló sereghez csatlakozni. — A többé már nem kiengesztelhetlen kényur örömmel fogadta el ezen ajánlatot.

V.

Míg a sereg Homonnához érkezik, köveszük addig Erzsébetet és Helént.
A nők Petróczyval együtt a bankói er-

dőben néhány homonnai fegyveres által elfogatva Homonnára vitettek, hol elmondván jó szándékukat tárt karokkal fogadtatásban részesítették. —

Petróczy, ki a hussita háboruk által híressé vált cseh hadiskolának növendéke volt, a Drugeth grófok részéről rögtön az erődítési munkálatok vezetésével bízott meg, a nők pedig kezesek gyanánt tekintettek.

A homonnai vár nem volt ugyan elég erős egy rendszeres ostromnak ellenállani, de Petróczy törekvése által azzá kellett alakíttatnia, hogy legalább addig fentarthassa magát míg Hunyadiól segély érkezik.

Nyolcz napig tartott az erődítési munkálat, a kilenczedik napon megérkezek Giskra Homonna elé, ki Ujvárt bevette, és szétadta Gálszécset felgyújtotta és Szécay Istvánt fogolylyá tette. —

Mielőtt a vár ostromához fogott, ismételve felszólította a Drugethket, vajjon hajlandók-e a hónapokelőtt eléjük terjesztett feltételeket elfogadni? Midőn a grófok másodszer is kemény tagadó választ adtak, a várat két ágyuból lövetni kezdé. De Petróczy működése folytán nagyobb akadályra talált, mintsem gondolá, ugy, hogy négy napig elérte volna. Csak ötödik napon, midőn Marosseny és Pellert egy cseh- és Lengyelországból érkező seregnek élére állott, sikerült a várat megrohanni, mi közben Drugeth István és Petróczy megsebe-

sültek, Marosseny pedig a falakra lépett, mit Drugeth Bertalan meggátolni akarván, a falról a várudvarba esett s lábát törte. Erre a várbeliek rendtelenségbe keveredvén, Marossenynek nagy erőmegfeszítéssel sikerült a várudvarba bejutni s a kapukat megnyitni. Így aztán minden ellenállás hasztalanná vált, Giskra lett a vár ura.

Marosseny azt vélvén, hogy Kálmán és a két Drugeth a vár belsejébe menekültek, és hogy Helen is ott lesz, az előterem felé rohant. De alig tett néhány lépést, midőn egy lövés földre teríté. Egy másik golyó pedig Pellertnek szívébe furódott. Ezt látván az ostromlók, ki rem mert közülök a vár belsejébe menni. Miért is Giskra a várat felgyújtatta s a katonák prédakereséshez fogtak. Azonban a Drugethket jöldre Lengyelország határára szállították el kincseiket, s így Giskra nem találván prédát, egy óra mulva a vár bevétele után, elhagyta Homonnát, Drugeth Istvánt és Bertalant foglyokul magával vivén, Marosseny pedig, kit nehéz sebe miatt nem lehet elszállítani, Erzsébet és Helen ápolására bizta, hátra hagyván egyszersmind tiz fegyverest a vár őrzésére.

(Vége köv.)

HIRDETÉSEK.

Az ipar legujabb s elegans termékei!

Különösen a téli idényre!

Régi törekvésem volt S. a. Ujhelyben egy oly kereskedést berendezni, mely kivált a férfi-világ igényeit minden tekintetben kielégítse. E törekvésem — bár nagy áldozatok árán — megvalósult, s most merem állithatni: hogy a legujabban Pest és Bécsben történt bevásárlásaim folytán üzletem vidékünkön versenytárs nélkül áll.

Kereskedésemben a következő áruk nagy választékban kaphatók:

Férfi divatárak.

Legujabb nyakkendők, férfi fehér és színes ingek, a legolcsóbbtól a legfinomabbig.

Utazó készletek.

Bőröndök; női és férfi vászonnal borított fakufferek, táskák a legnagyobb választékban.

Angol por és eső elleni igen czélszerű gumi felöltők, Sétabotok, a legdusabb választékban, a téli idényre.

Férfi nap és esernyők.

Selyem, Alpacca és Zanellából különböző jutányos árakon.

Férfi színes és fehér harisnyák.

Plaidek, Wattmoll és tricót ingek, lábravalók.

Szivar, pénz és levéltárczák, óraláncok.

Név és ünnepi ajándékok.

Nagy választéku galanterie és norinbergi czikkek, aczél, bőr, alpakka és bronzból.

Futó és Salon szőnyegek.

Női ékszerek.

Broches, függő Colier, Medalien, hajtúk a kedvelt fekete színben, valamint emaillezott Talmi aranyból.

Tajt pipák, és dohányzó készletek.

Magyar, török, fedeleetlen, kávéházi dohányzó pipák; cigarett és szivarszívók dús választékban.

Csibuk, száruk, valódi török, bádeni megy és nádból borostyánnal.

Revolverek.

Női divatczikkek.

A legfinomabb női Moll garniturok.

Férfi inggallérok, manchettek és plaidek.

A legujabb formákban.

Szappan és illatszerek, hajkenőcsök.

Férfi és női keztyük.

Számos alakban, kiváló finomságuk.

Számtalan női és férfi divatczikkein felül ajánlja.

S. a. Ujhelyben a leggazdagabb férfi nemez és selyem kalapjait, valamint divatos téli persian és erdélyi bárányszőr sapkáit.

Mély tisztelettel

1-3

GLÜCK IGNÁCZ
fővezető a „Vadászkürt” vendéglő alatt.

Előleges jelentés!

Alulirotnak van szerencséje a nagyérdemű helybeli és vidéki közönségnek tisztelettel jelenteni: miszerint f. év Sz. Mihály napjától a pataki utcán, t. Nyomárkay József ur házában „Pest városához” czimzett

étkező helyiséget

kibérelte és megnyitja.

Midőn ezt a nagyérdemű helybeli és vidéki közönségnek előlegesen tudomására hozza, egyszersmind a felelő is biztosítja: hogy a lehető legegyszerűbb és diszes berendezés mellett, a nap bármely percében izletesen és juttatva kapható meleg és meleg ételek, reggelik, ebédek, jó forrásokból beszerzett borok, sörök; valamint előzeny és pont: kiszolgálátról minden kitelhető erejével gondoskodni fog.

1-2

tisztelettel
PAPIK ANTAL.
vendéglős.